Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiunea în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneócr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucurescî: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria: Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate: Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 34. Braşov, Mercurî, 14 (26) Februarie 1896.

Un sincer cuvênt.

Braşov, 13 Februarie v.

In cei cincî anî din urmă, de când s'a înfiinţat în Bucurescî Liga culturală română, s'au sêvêrşit *sub egida* acestei reuniunî multe fapte frumóse şi salutare, pe carî totdéuna cu bucuriă le-am înregistrat în colónele diarului nostru, dér s'au petrecut adesea şi lucrurî, pe carî nicî un om cu simţ şi pricepere pentru marile interese ale causei nóstre comune naţionale nu le póte aproba.

Am vêdut neajunsurile şi ne-am întristat, dér cu tóte acestea organul nostru şi-a impus până acuma cea mai mare reservă faţă cu acele dureróse apariţiunî.

Ce era sĕ şi facem atuncî, când de-odată ne vêdurăm aduşî între două focurî?

Precând aicî, la noi, adversarii românismului ne înfierau şi ne urmăreau ca „unelte ale Ligei valahe", pe atuncî dincolo, în România, ajunserăm de-odată din chiar senin, de a fi timbraţî într'o parte însemnată a pressei ca „unelte venale ale Ungurilor".

Şi fraţî de ai noştri, fraţî de un sânge cu noi erau aceia, carî ridicau astfel cuţitul în contra integrităţii nóstre morale şi naţionale.

Noi, carî de trei generaţiunî aprópe luptăm la acest bĕtrân organ al naţiunei române pentru tot ce póte fi espresiunea adevĕrată a măreţului scop cultural, ce şi l'a ales Liga din Bucurescî, am trebuit sĕ vedem, cum chiar nisce bărbaţî, carî fac parte din comitetul dirigent al acestei Lige, împreună cu alţii carî s'aflau în legătură strînsă cu dênşii, au înaugurat contra nóstră în gazetele bucurescene, a căror colóne le stăteau la disposiţiă, acel rĕsboiŭ de calumniă fără sêmĕn în istoria nóstră naţională.

In asemenî împrejurărî, când dincóce treceam de uneltele Ligei, ér dincolo eram timbraţî de diarele, ce s'aflau sub inspiraţiunea ómenilor conducĕtorî ai Ligei, ca „unelte unguresci", ce era sĕ facem?

Cu inima sfăşiată de durere ne-am dis, că trebue sĕ ne dăm la o parte şi s'aşteptăm sĕ trécă mai întâiŭ povoiul, ce l'au pus în mişcare patima órbă a intereselor vremelnice de partid dincolo şi a intereselor şi ambiţiunilor personale dincóce de Carpaţî.

Şi aşa am şi făcut, am stat reservaţî şi nu am fi eşit póte încă multă vreme din reserva nóstră, décă o scrisóre a preşedintelui Ligei române nu ne-ar fi constrîns la acésta.

D-l V. A. Urechiă rĕspundênd la obiecţiunea, ce i-am făcut'o cu privire la scrisórea, ce a adresat'o dilele trecute diarului „Magyarorszag", ne face distinsa onóre de a ne presenta ca pe un organ, de a cărui părere d-sa ca preşedinte al Ligei se crede dator a ţiné sémă.

Orî cât de mult ne-ar măguli acésta, nu putem totuşî sĕ nu dăm espresiune mirării nóstre, că d-nul V. A. Urechiă trage consecenţe atât de grave dintr'o observare a unui diar român de dincóce, care în cercurile, ce 'l încunjură pe d sa nemijlocit, este taxat ca un organ, care pórtă şlepul pretinselor unelte unguresci dela noi şi din România.

Trebue sĕ credem, prin urmare, că d-l Urechiă pentru persóna sa nu împărtăşesce vederile multora din colegii sĕi dela Ligă, séu cel puţin că astădî este de altă părere faţă cu organul nostru. De aceea îi vom rĕspunde cu aceeaşî sinceritate, cu care ne s'adresézĕ d-sa în scrisórea, ce-o publicăm mai jos.

Este o urmare firéscă a lucrurilor, ca noi Românii de dincóce, carî purtăm o luptă atât de crâncenă contra elementului stăpânitor în acest stat, care tinde a ne nimicî naţionalicesce, sĕ fim geloşî pe instituţiunile nóstre culturale naţionale şi ca gelosia nóstră sĕ créscă în proporţia, în care vedem şi ne convingem dilnic cu cât esclusivism încăpăţînat, cu câtă mândriă fanatică adversarii noştri naţionalî se alipesc de instituţiile lor create în cea mai mare parte ca sĕ rĕsboiéscă pe ale nóstre şi sĕ pregătéscă astfel prin distrugere şi disoluţiune contopirea rasselor, ce forméză idealul lor nebun.

Acest sentiment de gelosiă concade la noi cu sentimentul de propriă conservare naţională şi de aceea noi nicî-odată nu vom înţelege şi nu vom puté aproba un pas făcut din mijlocul nostru, prin care ar fi atins într'un mod séu altul acest sentiment.

Aicî în acest punct venim adeseorî în conflict cu fraţii noştri din România. La ei sentimentul acesta, pe care îl putem numi sentimentul de rassă, nu este nicî pe departe aşa de desvoltat ca la noi, şi acésta îşî află esplicaţiunea sa naturală prin faptul, că dênşii nu stau în luptă dilnică faţă în faţă c'un element, care vrea sĕ le impună cu forţa caracterul rassei sale proprie.

Din acest sentiment a isvorît şi observaţiunea nóstră cu privire la pasul d-lui Urechiă. Ţinênd cont de impresiunea, ce va face acest pas asupra cetitorilor noştri, am dis, că nu putem aproba, că preşedintele Ligei a aflat de bine a scrie, cum a scris, unui diar maghiar, care la noi este cunoscut ca unul din cele mai duşmane causei române. Am spus ceea ce am simţit în momentul, când am dat publicităţii acea scrisóre a d-sale, fără însĕ de-a voi printr'asta sĕ dicem, că d-l Urechiă „nu mai face ca preşedinte al Ligei".

Nicî că eram în drept a trage ast-fel de consecenţe, după-ce noi n'am avut şi n'avem nicî cea mai mică înrîurinţă faţă cu cele ce le fac şi restac căpeteniile Ligei, după ce părerea nóstră n'a fost nicî-odată solicitată de ei nicî măcar în cestiunile ce ne priveau numai pe noi Românii de dincóce, ba din contră, cum am arătat, am fost chiar condamnaţî a ne vedé huliţî cu concursul unor bărbaţî, carî se adăposteau la spatele Ligei.

Dér ne-am pus în situaţia cetitorilor noştri de dincóce şi ne-am dis, că cetind scrisórea din cestiune a d-lui Urechiă, fiă-care dintr'ênşii va recunósce, că în împrejurările de faţă nicî-odată un preşedinte al unui Kulturegylet unguresc nu ar scrie o ast-fel de scrisóre, în acel spirit de-o estremă conciliaţiune, cătră o fóiă română din Bucurescî. Şi atuncî am luat condeiul ca sĕ ne esprimăm în tótă sinceritatea nedumerirea.

D-l Urechiă ne spune, că tocmai celor necredincioşî se cuvine a se predica evanghelia. D-sa trece cu vederea însĕ un lucru fórte important. Tocmai Ungurii şovinişti, pe carî voiesce sĕ-i convertéscă, sunt cei ce jură sus şi tare, că necredincioşii suntem noi Românii carî refusăm cu încăpăţînare de-a primi evanghelia unguréscă.

Este prin urmare cas de concurenţă şi în concurenţă învinge tot-déuna cel mai tare, cel ce scie sĕ'şi apere mai bine propriele interese. Pe când însĕ d-l Urechiă propagă evanghelia libertăţii şi a frăţietăţii între Românî şi Ungurî, ceştî din urmă nu vor sĕ scie decât de-o libertate şi frăţietate unguréscă; nicî prin gând nu le trece de-a se ridica pe coturnele înalte ale adevĕratului liberalism şi umanism. Acésta face ca concurenţa sĕ devină neegală, fiind purtată cu mijlóce deosebite.

Inaltele sentimente umanitare de libertate şi fraternitate, carî însufleţesc pe domnul Urechiă, fac onóre persónei d sale, distinsului şi mult meritatului scriitor român, dér

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Rĕsbunarea Evei.

Povestire istorică de A. Berthold.

(Urmare.)

In séra dilei a treia merse Zander, îmbrăcat în hainele sale de sărbătóre, în odaia vĕduvei Damm, şi o peţi cu cuvinte alese şi frumóse, după cum era datina. Vĕduva Damm surise, roşi, dete apoi lui Wilhelm Zander un sĕrut, drept întărire a logodnei, şi la cină deja îi recomandă ómenilor casei ca pe fidanţatul ei. Toţî se uimiră, şi uimirea lor crescu, când în diua următóre Eva dispăru din casa mătuşei sale.

Două dile mai târdiu o anumită dómnă de Schulenburg scrise, că Eva a întrat în serviciile ei, ca cameriera, şi că pléca împreună spre Breslau. Probabil, că şi Wilhelm Zander, şi logodnica lui, vĕduva Damm, erau veselî, că au scăpat de Eva.

Vesturile în biserică se făcură, şi diua cununiei era fixată. Wilhelm Zander juca deja rolul domnului de casă, şi nu mai trăia ca un funcţionar supus, ci ca şeful afacerei.

Opt dile înainte de cununiă avea sĕ facă pentru regimentele din Potsdam o mare liferare de curele pentru tăsoi de cartuşe şi tocurî de săbii. Obiectele fură pachetate pe mai multe carĕ, şi Zander conduse în persónă transportul la Potsdam. Aci liferă mărfurile diferitelor regimente şi trimise apoi carele acasă, de óre-ce el trebuia sĕ mai rĕmână în Potsdam până în diua următóre, pentru de-a încheia socotelile.

Ca sĕ-i trécă de urît, el arangià séra o mică masă pentru sergenţii, carî i-au luat în primire marfa şi carî i-au făcut asemnaţiunile la cassă. Era acum în drept, de-a cheltui banî, şi de-a duce rolul unui bărbat independent; deja se gira ca măestru şi ca cetăţén din Berlin, şi ast-fel beu mai mult, decât putù suporta.

Când se tredì în diminéţa următóre cu capul greu, spre mirarea sa se afla la paza regimentului-Grävenitz, celui mai vechiu regiment prusian. Aci aflà el, că în beţiă începuse a-se certa cu o patrulă a regimentului, pe care o întâlnise nóptea, şi că se şi încăerase la bătaiă cu soldaţii. Ii succese de-a apuca puşca unuia dintre soldaţî şi îl rănise greu pe acesta. Pentru o ast-fel de crimă erau prevĕdute furcile, după dreptul de pe atuncia, şi Frideric Wilhelm I. nu înţelegea glumă în ast-fel de lucrurî. Zander scia că este perdut, şi se predete în mâna sorţii.

Deóre-ce însĕ el era cunoscut la regimentele din Potsdam, şi avea şi patronî între oficerii de rang mai înalt, aceştia hotărîră, de a-i ajuta, şi i-se făcù propunerea, sĕ între în serviciul regimentului-Grävenitz, pentru de a-se subtrage dela orî-ce urmărî. Wilhelm Zander era un bărbat de-o statură imposantă, şi deja de mult se căuta un curĕlar şi şelar dibaciu pentru regiment. Zander şovăi cât-va timp, în fine însĕ se hotărî, de-a primi arvună. De altă parte îl ameninţau furcile; Zander scia, că îndată-ce va audi regele despre incident, pentru el nu mai esistă pardon.

Ast-fel vĕduva Damm, din „strada largă" a Berlinului, primì în diua următóre scirea, că mirele ei nu se va mai reîntórce, deóre-ce întrase ca recrut în regimentul-Grävenitz din Potsdam. Zădarnice fură încercările ei, de a-şî libera mirele; Zander primise arvuna, şi în primele lunî ale timpului sĕu de serviciu era strict păzit, pentru ca sĕ nu deserteze. La o căsĕtoriă cu vĕduva Damm nicî nu se mai putea gândi.

Vĕduva doritóre de măritiş rĕmase supĕrată cât-va timp, apoi se căsĕtori cu un şelar mai de etate din Berlin, chiar pe timpul, când muri Frideric Wilhelm I. şi îi urmà în domniă Frideric II.

Wilhelm Zander se lăsà în mâna sorţii. Scia că acésta o are de mulţămit numai rĕsbunărei Evei Köhling, pe care o părăsise în mod atât de miserabil. Ca o fantómà dispărù viitorul frumos, despre care visase el. Nu-i rĕmase acum alt-ceva, decât sĕ servéscă întrégа sa viéţă ca soldat, până când va muri pe câmpul de luptă, séu în casa invalidilor.

(Va urma).

Urechiă, preşedintele Ligei, póte n'ar face rěu, décă atuncĭ, când păşesce ca propověduitor între şoviniştii ungurĭ, ar rěsfoi puţin şi prin evanghelia românéscă.

„Am scris" — ḑicea d-l Urechiă în scrisórea, ce am publicat'o erĭ, — „că situaţiunea nóstră etnică, a Românilor şi a Ungurilor, ne deobligă pe ambele naţiunĭ, sě fim în bună înţelegere, în alianţă, căcĭ pericolul ne amenință în viitor şi pe unii şi pe alţii".

Sě nu crédă cumva d-sa, că Ungurii n'ar fi şi ei de mult convinşĭ de acest adevěr. Ei mereu variază acéstă temă de câte-orĭ vorbesc despre raporturile cu Românii, nu uită însě a adăuga în totdéuna: că tocmai de aceea vor ei o Ungariă tare, lângă o Româniă tare; ca sě pótă fi însě tare statul ungar, trebue ca supuşii sěi Românĭ sě priméscă cultura şi caracterul maghiar.

De geaba le va scrie dér scrisorĭ d-l Urechiă, căcĭ pe acéstă cale nu vor puté fi nicĭ-odată convinşĭ despre datoriile, ce le au faţă cu concetăţenii lor românĭ.

Din contră cu cât fraţii noştri din România vor bate mai mult în toba „bunei înţelegerĭ" şi a „alianţei", cu atât Ungurii vor deveni mai încreḑuţĭ, că evanghelia lor este cea singur mântuitóre.

Aceste consideraţiunĭ de ordine mai înaltă au fost, carĭ ni-au condus în apreţiarea, ce am făcut'o pasului d-nului Urechiă şi credem, că precum noi nu ne-am îndoit nicĭodată şi nu ne îndoim nicĭ aḑĭ în patriotismul şi în iubirea sa de ném aşa şi d-sa va recunósce, că curat numai patriotice şi naţionale au fost motivele, pe carĭ ne-am basat acea apreţiare.

A doua întêmpinare a d-lui Urechiă.

Ětă scrisórea, de care am făcut amintire erĭ şi de care vorbim mai sus:

Bucuresci, 10 Febr. 1896.

Onorate D-le Redactor!

După-ce în N-rul „Gazetei Transilvaniei" dela 9/21 Febr., am cetit noile şirurĭ, ce mě privesc, recurg din nou la amabilitatea D-Tale, ca sě-mĭ dai voe a-ţĭ rěspunde.

Domnia-ta găsescĭ, că rectificarea ce am adresat jurnalului „Magyar Ország" în sine e justă, dér adaugĭ, că: „nu înţelegem cum D-l V. A. Urechiă crede a fi compatibil, cu posiţiunea D-sale, ca şef al unei reuniunĭ ca Liga, de-a desfăşura faţă cu Redactorul unei foi din cele mai şoviniste, întreg programul Ligei şi încă într'un mod, care face impresiunea, că ar voi sě se justifice înaintea lui".

Permite-mĭ sě te întreb D-le Redactor unde e rěul, ca preşedintele Ligei sě spună şi sě repete orĭ şi cât de mult şi orĭ şi cui: ce este Liga şi ce scop urmăresce ea? Drapelele se desfăşură, ca sě le vadă orĭcine. Am adresat scrisórea mea unui ḑiar cel mai şovinist, dér cui se cuvine a se predica Evanghelia, décă nu celor necredincioşĭ? Şi apoi lui „Magyar Orszag" aveam de a-i rěspunde, căcĭ el scrisese despre Ligă şi nu alt ḑiar.

Dér ḑiceţĭ, că scrisórea mea ţĭ-a făcut impresia unei scrisorĭ de justificare; totdéuna am justificat Liga în contra învinuirilor ce i-s'au adus de orĭ şi cine, numai décă acele învinuirĭ au venit la cunoscinţa mea. De cumva de astă-dată justificarea se pare D-Tale de natură a aduce vre-o scădere Ligei, atuncĭ bine-voiesce a mě crede, că nu acesta a fost scopul meu şi că dóră condeiul a mers, unde nu l'a împins mintea. Décă este aşa ceva în scrisórea mea către „Magyar Orszag" va fi pentru mine o nouă ocasiune, de a mě convinge, că bine voiu face, décă la congresul Ligei, din Maiŭ viitor, voiu lăsa locul de preşedinte al instituţiunei nóstre mult iubite unei minţĭ mai agere, unor puterĭ mai puţin sleite, decât ale mele, care peste 5 ḑile împlinesc 62 anĭ, din carĭ 42 de scriitor în limba românéscă. Sě nu-ţĭ ascund D-le Redactor, că încă din 1895 am venit şi eu la bănuială, că postul onorific, ce mi-s'a încredinţat, de preşedinte al Ligei, este peste puterile mele intelectuale şi fisice, şi de aceea în mai multe rêndurĭ am cerut colegilor mei din comitet voie de a mě retrage între şirurile simplilor membri ai Ligei. Colegul meu, D-l Barbu dela Vrancea, are în archiva sa cel puţin douě dimisii scrise ale mele, dimisiunĭ respinse de amabilitatea colegilor din comitet. In Maiŭ viitor vě promit însě sě mi-o dau Congresului Ligei în mod irevocabil, căcĭ şi eu m'am convins, ca D-Vóstră şi ca multe alte jurnale din ţéră, că nu mai fac de preşedinte al Ligei. Rog sě nu te'ndoiescĭ, că mi-a rěmas cel puţin patriotismul de-a nu disputa acéstă onóre unui bărbat mai valoros şi mai stăpân pe condeiŭ, decât pare că m'aţĭ găsit.

Mulţămindu-Vě pentru ospitalitatea nouă, ce veţĭ da acestei scrisorĭ în colónele iubitei „Gazetei Transilvaniei", te rog sě mě ţii al D-tale

prea devotat,

V. A. Urechiă.

Din Bulgaria.

Prinţul *Ferdinand* a trimis *Ţarului* portretul prinţului *Boris* înconjurat de brilante. Representanţii Sultanului *Karatheodory*-Paşa şi *Muzafer*-Paşa au primit dela prinţul douě presente preţióse: unul o tabacheră frumósă, ér celalalt un inel scump.

*

In Constantinopol deja se lucră la Fermanul, pe care Pórta îl va da prinţului Ferdinand cu privire la *Rumelia* ostică. Incă nu se sciă cu siguranţă, că i-se va trimite prinţului Fermanul la Sofia, séu îl va primi cu ocasiunea visitei sale în Constantinopol.

*

Direcţiunea căilor ferate bulgare a primit ordinul sě ţină gata un tren de curte pentru domnitor, care va călětori la Constantinopol, spre a *visita pe Sultanul.* După reîntórcere de acolo, Ferdinand va pleca la *Nizza,* unde se află soţia sa, şi în Maiŭ va pleca la Moscva, pentru ca sě asiste la *încoronarea Ţarului.*

*

Opiniunea publică nu încétă de a-se ocupa cu cestiunea *trecerei prinţului Ferdinand la ortodoxiă.* Multe ḑiare susţin, că acéstă cestiune pentru Ferdinand va deveni încă fórte acută. Un ḑiar rusesc ḑice, că tatăl princesei *Clementina*, principele *Ferdinand de Coburg*, care a fost de religiune evangelică, în 1816 a trecut la catolicism, pentru ca sě se pótă căsětori cu fiica prinţului Anton *Kohary.* Decĭ nu ar fi nicĭ o minune, décă prinţul *Ferdinand* ar trece acum la credinţa poporului sěu.

*

Din Sofia se depeşéză, că în urma relaţiunilor bune, încheiate de curênd între Rusia şi Bulgaria, o mulţime de marĭ neguţătorĭ şi industrialĭ ruşĭ vor întra în strînse *legăturĭ comerciale*, cu Bulgaria. Deja până acum s'au anunţat fórte multe transpórte rusescĭ.

Incoronarea Ţarului.

Moscva e în fierbere. Pregătirile pentru serbarea încoronării Ţarului au început. şi ochii întregii Rusii sunt îndreptaţĭ în acest moment asupra „oraşului sfênt".

Din tóte părţile au început deja a sosi ómenĭ, carĭ vor sě-şĭ asigure locuinţe pentru marea serbare, şi blăjinii proprietarĭ moscoviţĭ nu despreţuesc de loc ocasia asta d'aşĭ asigura şi ei un bun câştig.

Ětă câte-va aměnunte pe carĭ le dă corespondentul ḑiarului *„Le Temps"* asupra pregătirilor ce se fac:

De mai multe sěptěmânĭ au fost puşĭ lucrătorĭ, carĭ sě ridice pe câmpul Kodinskoin (Kodeskoe-pole), în faţa palatului lui Petru cel mare, pavilionul imperial, care va fi un frumos specimen de architectură ruséscă din secolul XV. Pe acelaşĭ câmp se construesc: patru teatre deschise, un circ, dulapurĭ şi carusele, zece estrade pentru orchestre, unsprezece bufeturĭ pentru popor şi 22 şoprone pentru butóiele cu bere şi alte beuturĭ. Totul va fi gratuit pentru poporul ce se va aduna sě asiste la încoronare.

Se lucréză de asemenea la iluminarea Kremlului, care va fi cu adevěrat feerică. 500.000 de focurĭ vor da o strălucire uriaşă vechiului cartier al Ţarilor. 14.000 de lămpĭ electrice vor lumina înălţimile şi turnul lui Ivan cel mare. Focurĭ bengalice vor fi de asemenea neîntrerupte. Grădinile vor fi inundate de lumină, şi în jurul „Pieţei roşii", pe tóte zidurile vor fi înşiruite flacărĭ de gaz.

Municipalitatea Moscvei se ocupă cu primirea împěratului. La pórta numită Twer, prin care va întra împěratul, s'a făcut un pavilion luxos; de asemenea tótă strada pe care va trece cu suita sa, va fi bogat decorată. Pe tóte bulevardele şi pieţele publice, se pregătesc iluminaţii splendide. Primăria a luat hotărîrea sě dea un prânz mare tuturor trupelor adunate în Moscva cu prilegiul serbătórei.

Pentru tóte gimnasiile imperiului vor începe vacanţiile dela 1 Maiŭ; şi afară de elevii din anul din urmă, toţĭ şcolarii carĭ au obţinuit note bune în cursul anului, vor puté fi trecuţĭ fără esamene în altă clasă. Pentru studenţii universitarĭ din tótă Rusia vacanţiile vor începe din primele ḑile ale lui Aprilie. Studenţii din Moscva vor fi concediaţĭ şi mai de vreme. Ba chiar li s'a dat sě înţelégă, că ar fi de dorit ca în tot timpul sěrbărilor sě stea cât se póte de departe de Moscva.

Va fi aprópe un an de când Ţarul a instituit un fond din care se vor da 50.000 de ruble (125.000 de francĭ) pe fiě-care an învěţaţilor, literaţilor şi publiciştilor în nevoe. Acum, cu ocasia sěrbărilor încoronărei se va celebra şi prima aniversare a acestei împěrătescĭ generosităţĭ printr'un Tedeum, urmat de sfinţirea unei icóne comemorative, represintând pe Sf. Nicolae. Acéstă icónă, opera unui rus, Ephimow, este o preţiósă lucrare de artă.

SCIRILE ḐILEI.

— 13 (25) Februarie.

Fenomen rar. Erĭ după améḑĭ între órele 3—4 s'a vĕḑut în partea de méḑă-ḑi a platoului de munte numit „Poiană", din hotarul Braşovului, un *curcubeu*, deşi era un ger din cele mai teribile, aşa că de plóiă nicĭ vorbă nu póte fi. Ómenĭ, carĭ au vĕḑut acest fenomen, ne spun, că au rěmas uimiţĭ la privirea lui. — Tot erĭ, între órele 7—8 séra, sě vĕḑut împrejurul lunei un cerc de mărime extra-ordinară, care privit prin ochean se vedea în colorĭ diferite, cu ochii liberĭ însě se vedea în colóre galben-vênătă. Bětrânii, între carĭ şi un moşneag de 90 anĭ din oraşul nostru, spun, că aşa cerc mare împrejurul lunei nu au mai vĕḑut. Ei, ca de obiceiu, privesc în aceste fenomene semne de rěsboiu. Un colaborator al nostru, specialist în causă, dă asupra acestui fenomen următórele esplicărĭ: —Cercurĭ de acestea micĭ şi marĭ sě nasc atât în jurul sórelui cât şi al lunei, mai cu sémă când va fi o noureală fórte subţire, un fel de céţă. Aerul e înzestrat cu micĭ beşicuţe de vaporĭ séu cu ace de ghiaţă. Cercurile împrejurul sórelui sě observă mai greu din causă, că lumina lui pré bate la ochĭ. Cercurile cele micĭ sě numesc în cosmografiă *curţi* séu gloriole, şi cele marĭ *inele.* Amêndouě sunt fenomene optice. Curţile sě nasc prin interferenţa luminei, ér inelele prin refracţiune, ca şi curcubeul. La acesta trec razele de lumină prin picăturĭ de apă şi sě rup (refractéză), pe când la inel trec prin ace de ghiaţă, carĭ nu sunt alt-ceva decât apă cristalisată în prisme şaselaterale, ale căror feţe alternative forméză unghiurĭ de 60°. Fenomenul de aséră a fost aşa-déră după clasificarea cosmografică un inel de lună aprópe aşa de frumos ca cel observat la Freiburg în 24 Decemvre 1855.

—o—

Pregătirile armatei române. Ḑiarele maghiare primesc din Bucurescĭ depeşa, că România, în urma întêmplărilor recente din Bulgaria, concentréză numěróse trupe în Dobrugia. Până acum sě se fi trimis la Dobrugia mai multe regimente, în fruntea cărora stă generalul Costescu.

—o—

Judecată „principiară". Pe un student din Kecskemet, care şi-a falsificat data testimoniului sěu gimnasial, procurorul l'a tras în cercetare criminală, ér împregiurarea acésta a dat nascere la desvoltarea unei marĭ deosebirĭ de vederĭ. Procurorul a considerat faptul ca o *falsificare de documente publice,* tribunalul însě a găsit, că se tractéză numai de *delictul în contra siguranţei publice* prevĕḑut în § 71 al codicelui penal. Faţă cu aceste deosebirĭ de vederĭ, tabla r. a pus *ad acta* tótă afacerea, ca *„nepotrivită pentru o cercetare criminală"*. Lucrul a ajuns în fine la Curiă, care, după-cum aflăm din ḑiarele budapestane, a judecat ast-fel: de óre-ce testimoniul din cestiune nu póte fi considerat ca un act, din a căruia falsificare sě provină vre-o daună fiă pentru privaţĭ, fiă pentru interesele publice ale statului, *acusaţiunea pentru crima falsificărei se respinge.* Curia a declarat însě, că deóre-ce studentul a voit sě seducă direcţiunea gimnasială, a comis, ce-i drept, delictul contra siguranţei publice, dér *nicĭ pentru acest delict nu póte fi tras la rěspundere, deóre-ce casul s'a prescris.* Ast-fel de judecăţĭ faţă de Românĭ nu s'au adus din partea forurilor unguresci de când a făcut Dumneḑeu lumea. Românul, sěrmanul, e binevenit pentru de-a fi pedepsit orĭ când.

—o—

† Emanuil br. de Ştîrcea. Duminecă în 16 Februarie st. n. s'a stins din viéţă veteranul boerimei române din Bucovina, Emanuil baron de Stîrcea. Familia Stîrcea e una din cele mai vechĭ familii românescĭ, ea se trage încă de pe timpul lui Alexandru cel Bun. Baronul Emanuil Stîrcea s'a născut în anul 1800, pe timpul când Europa centrală sta sub omnipotenta dictatură a lui Napoleon Bonaparte. Din căsětoria sa cu d-şóra Ralli s'au născut trei copii: Eugen, Victor, şi Natalia, soţia baronului Hormuzachi. După terminarea studiilor sale gimnasiale şi filosofice, baronul Emanuil Stîrcea s'a retras în viéţa privată. Inima lui bătea cald pentru interesele naţiunei nóstre. Aşa erau boerii vechĭ. Incărunţiţĭ în luptă pentru binele némului din care se trăgeau, priveau cu durere în ultimul timp la grozav schimbatele referinţe. Emanuil Stîrcea a păşit necontenit înainte cu spiritul timpului, n'a rěmas petrefact. Dărnicia lui era proverbială, şi nicĭ când nenorocirea şi miseria n'au eşit neconsolate din ospitalul sěu palat. In 19 Februarie a aflat loc ceremonia religiósă sub conducerea actualului vicar archidiecesan cu numěrósă asistenţă. Intre participanţĭ erau familiile Stîrcea, Hormuzachi, Popovicĭ, Grigorcea, contele Goess, mareşalul Lupul, consulul român Stamatiadi cu soţia, Dr. Rott, br. Muşteaţa, Dr. Wolan, br. Petrino, etc. representanţii corpurilor funcţionarilor, profesorilor, medicilor etc. Mulţimea adunată simţea, ḑice „Gaz. Bucov.", că cu acest bărbat se îngrópă o bucată de istoriă a Bucovinei, bunul timp de aur. Carul funebral era acoperit cu mulţime de cununĭ. Cântările bisericescĭ le esecuta corul teologilor. După terminarea ceremoniei funebrale s'a pus mortul într'o trăsură (fourgon), spre a fi transportat la Crasna, unde se adună aḑĭ în cripta familiară adormiţii sěi strěmoşĭ. Fia-i ţěrîna uşóră. — „Gaz. Buc." află, că fiii repausatului, Eugenie şi Victor baron de Stîrcea se pórtă cu laudabila idee, de a dona „Şcólei române" în amintirea scumpului defunct, o sumă fórte considerabilă.

—o—

Ospiciu de alienaţĭ. Foile române anunţă, că ospiciul de alienaţĭ pentru Moldova se va construi la Miroslava aprópe de Iaşĭ. Construirea se va începe în primăvară.

—o—

Adresarea scrisorilor în Budapesta. Direcţiunea de poşte şi telegrat din Cluşiu ne rógă a aduce la cunoscinţa cetitorilor, că multe scrisorĭ adresate în Budapesta nu pot ajunge curênd la destinaţiă, din causă,

că e defectuósă adresa. Pe lângă numele stradei şi numĕrul casei, e de dorit a-se mai arăta în adresă şi cercul administrativ (I—X), etagiul şi numĕrul uşei.

—o—

Exministrul Eötvös Lorand, care a dimisionat deja la începutul anului trecut împreună cu ceilalţĭ colegĭ ai sĕi din cabinetul-Wekerle, numai acum a fost numit din nou profesor de sciinţele naturale la universitatea din Budapesta. Catedra acésta, cum se scie, el a avut'o şi înainte de-a fi numit ministru. După-ce a căḑut însĕ din minister şi i-a urmat în post actualul ministru de culte Wlassics, acesta, nu se scie din ce causă şi din ce consideraţiunĭ, n'a voit până acum sĕ propună Majestăţii Sale numirea nouă a lui Eötvös, cu tóte că Eötvös şĭ-a înaintat deja anul trecut, îndată după căderea ministerului Wekerle, rugarea, ca sĕ fiă primit érăşĭ în sinul corpului profesoral dela universitatea din Budapesta.

—o—

Petrecerea dela Predél, ce se va arangia Sâmbăta viitóre, în 17 (29) Febr., din partea funcţionarilor gărei, promite a fi una din cele mai frumóse petrecerĭ. D nii funcţionarĭ ai numitei gărĭ au luat de timpuriu tóte mĕsurile posibile pentru a procura publicului participant momente de adevĕrată petrecere şi mulţămire. Mai ales pentru publicul braşovén, la a căruia participare numĕrósă se speréză mult, i-au făcut marĭ înlesnirĭ, punêndu-i-se între altele la disposiţiă chiar şi un *tren separat*, care va pleca de aicĭ Sâmbătă la órele 4 şi 20 m. p. m. şi se va reîntórce dela Predél în dimineţa următóre la 6 óre 53 m. Va sĕ ḑică tocmai potrivit pentru a face o escursiune plăcută până la Predél. Venitul curat al petrecerei, la care intrarea este 1 fl. pentru persónă şi 2 fl. pentru familiă, după cum aflăm, nu are vre-o destinaţiă anumită, ci se va folosi tot pentru mulţămirea óspeţilor.

—o—

Familia monarcului la mileniu. Ministrul-preşedinte Banffy, după cum anunţă ḑiarele din Budapesta, astăḑĭ va aşterne comitetului arangiator de sĕrbările milenare planul deja stabilit, cum va lua parte monarcul şi familia domnitóre la serbărĭ.

—o—

Esploraţiunĭ miniere. Consiliul de miniştri a suprimat din bugetul ministrului român de domenii suma 200,000 lei înscrisă pentru esploraţiunĭ miniere. Serviciul de mine al ministeriului domeniilor va începe cu tóte aceste, şi fără de acéstă sumă, o parte a lucrărilor de esploraţiune proiectată.

—o—

O crimă monstruósă. In nóptea de 7—8 Februarie după cum scrie „Gazeta" din Bucurescĭ, nisce făcĕtori de rele au omorit pe preotul Luca Geórgescu din cătunul Smîrdan, comuna Gledeanu-Cârlig, jud. Buzĕu. (România). Criminalii au tîrît apoi cadavrul preotului în biserică, legat de gât şi l'au lăsat acolo.

—o—

Congres de ţĕranĭ. D. Dobrescu-Argeş, deputat, pregătesce convocarea unui congres de ţĕranĭ în Bucurescĭ. Vor fi învitaţĭ aicĭ toţĭ primarii, notarii, preoţii şi notabilităţile comunelor rurale. Scopul acestui congres ar fi de-a se ocupa de situaţia ţĕranului, de reforma comunală şi districtuală şi, în primul loc, de organisarea unui partid ţĕrănesc. Ḑiua congresului încă nu este fixată.

—o—

In trei ḑile la America. Ḑiarele din America aduc scirea, că un inginer de marină cu numele Richard Panniton a inventat un vapor, cu care se póte percurge Oceanul dintre Europa şi America în timp de trei ḑile. Panniton lucră de mai mulţĭ anĭ la acéstă invenţiă.

—o—

La catastrofa din Transvaal. Depeşele sosite din Iohannesburg anunţă, că până acum s'au aflat 67 cadavre, carĭ au căḑut victimă esplosiunei de dinamit, despre care făcurăm şi noi amintire ḑilele trecute. Suma adunată pentru ajutorarea familielor nenorocite se urcă până acum la 100.000 funţĭ sterlingĭ.

Legea pescuitului în România.

Ḑiarul democrat-radical „*Ziua*" din Bucurescĭ, scrie cu privire la acéstă lege următórele:

Nu sciu décă se caută a se pescui în apă tulbure, cu ocasia pescuitului propusă de ministrul domeniilor. Dar ceea ce sciu, e că legea nu este în definitiv rea şi că este de o utilitate necontestabilă.

De sigur şi cu acéstă ocasie s'au găsit oratorĭ, carĭ au luat apĕrarea sfinţeniei proprietăţei fără a se vorbi de astă-dată de călcarea Constituţiei.

De sigur, că nu au lipsit nicĭ apĕrătorĭ ai intereselor *pescarilor noştri*, carĭ vor fi lăsaţĭ *pe uscat*, cum s'a pretins, cu acésta lege.

La tóte acestea rĕspund: că interesele generale şi superióre ale statului, precum şi principiile de o exploatare mai raţională şi mai civilisată a acestui fel de ocupaţii, trebuiesc sĕ trécă înainte.

Este netagăduit lucru că starea actuală a pescuitului este curat barbară, ér sfinta libertate şi proprietate pot duce la distrugerea completă a peştelui.

Este de asemenea netăgăduit, că statul are dreptul de a regulamenta acéstă ramură de esploatare în vederea unui interes superior.

De altmintrelea legea, — afară de pedepse, carĭ mi-se par' prea severe, — nu cuprinde disposiţii arbitrare.

Aşa, proprietarii tuturor apelor închise, ape carĭ nu comunică cu acele curgĕtóre şi deschise, pot sĕ facă ce voesc cu pescii. Nu li-se impune nicĭ o îngrădire.

Acest lucru nu se póte însĕ întinde asupra apelor deschise, péraelor curgĕtóre şi rîurilor neflotabile şi nenavigabile, carĭ aparţin riveranilor.

Acestor ape trebue sĕ li-se aplice îngrădirile edictate pentru fluviile şi rîurile de domeniu public, altmintrelea legea nu'şĭ póte ajunge scopul nicĭ chiar pentru apele care sunt proprietatea statului.

Şi lucrul este uşor de înţeles.

In adevĕr, de vreme ce apele comunică unele cu altele, dela cel mai mic pĕrĕu până la fluviu şi marea, evident că nu poţĭ legifera numai pentru o parte din ape şi sĕ laşĭ în afară pe cele carĭ trec prin proprietăţile particulare şi carĭ aparţin riveranilor.

Căcĭ la ce ar servi, ca cele câte-va rîurĭ, declarate încă din timpul regulamentului organic domeniu public, sĕ fiă supuse regimului pescuitului, pe când sutele de gîrle, pîrae, pîrîiaşe, iezurĭ deschise, bălţĭ etc. ar fi cu totul la discreţia barbară a pescarilor? La nimic. Distrugerea peştilor făcêndu-se în cele mai multe ape, evident că conservarea lor numai în mările artere ar fi ineficace.

O regulamentare generală se impunea, ér dreptul de proprietate în tot casul nu e mai atins decât în legea vênatului, în legea minelor şi în o mulţime de alte legĭ, prin carĭ s'a îngrădit jus utenti et abutenti a proprietarului.

Dér rĕmâne chestia pescarilor loviţĭ în comerţul şi industria lor.

Pescarii desi mai toţĭ streinĭ, sunt o clasă de ómenĭ fórte interesanţĭ, precum şi proprietarii bălţilor supuse legei care se discută.

Evident, că pentru pescarĭ este mai preferabil, ca sĕ pótă pescui în tot timpul anului şi cu tóte mijlócele licite şi ilicite.

Dér pescarii fac ca omul din fabulă, care a ucis găina, ca sĕ scótă ouĕle de aur din ea.

Décă pescarii vor mai fi continuat încă vre-o 10 anĭ astfel, cu instrumentele lor din ce în ce mai perfecţionate, ar fi ajuns a seca în cea mai mare parte apele de pescĭ. Şi atuncĭ vor fi nevoiţĭ, ca din pescarĭ sĕ se facă birjarĭ.

Cu legea care se voteză, în câţĭ-va anĭ, la timpurile permise, vor avea recolte admirabile şi inepuisabile, aşa că o lungă şi prosperă carieră li-se deschide înainte.

Dér consumatorul? Dér ţĕranul?

Ce devin ei, căcĭ vor fi timpurĭ, în carĭ nu vor putea sĕ aibă pesce pe masă.

Ei bine! Vor aştepta sezonul pentru a avea pesce şi mai mult şi mai eftin. De altmintrelea peştele nu va lipsi nicĭodată décă s'ar întroduce în consumaţia generală nu numai pesce dulce, ci şi pesce de mare.

Avem ţermurĭ destul de întinse ale mărei Negre. Pentru ce suferim de lipsa pescelui de mare? De sigur între altele pentru-că găsim mai uşor şi mai fără ostenélă peşte în apele şi rîurile nóstre în timpul anului.

Ei bine! ne vom schimba deprinderile şi vom mânca în genere pesce de mare şi numai la óre-care timpurĭ ne vom delecta cu pesce de apă dulce. Acest lucru îl suportéză popóre mult mai dificile şi mai gurmande. De ce numai noi sĕ fim mai pretenţioşĭ?

Femeile în contra bărbaţilor.

E rĕu! Gărgăunii „emancipărei" au prins rădĕcinĭ între femei, carĭ vor sĕ pună „sub pantof" pe toţĭ bărbaţii, în massă. Lupta au şi început'o pe faţă şi cu tótă hotărîrea, aşa că privind lucrurile din depărtare, s'ar părĕ, că sunt numĕrate ḑilele de domniă ale bieţilor bărbaţĭ. Drept dovadă vom aduce aicĭ casul petrecut ḑilele acestea în capitala monarchiei nóstre, în Viena.

Dumineca trecută sala magistratului orăşenesc din acéstă capitală era plină de neveste şi fete tinere şi frumóse, carĭ se adunaseră la acel loc, pentru-ca sĕ jure împreună, că nu vor mai suferi *tirania bărbaţilor*, ci-şĭ vor pretinde cu energiă drepturile lor.

Scîntei peste scîntei eşiau din gura frumóselor amazóne la adresa bărbaţilor, asupra cărora îşĭ vĕrsară tot focul inimei. In cuvinte fulgerătóre pledară ele contra dominaţiunei bărbaţilor, „carĭ în mod despotic le despóiă de tóte drepturile, de tóte avantagiile societăţii".

N'au rĕmas cruţaţĭ bieţii bărbaţĭ de nicĭ unul din epitetele, pe carĭ scie sĕ le născocéscă la adresa lor o femeiă când n'o aude bărbatul. Numitu-ni-au tiranĭ, ḑisu-ni-au despoţĭ, poreclitu-ni-au jăfuitorĭ, cu un cuvênt au ḑis despre noi, bărbaţii, tóte câte au sciut, numai bine nu.

Li-a şi fost uşor sĕ-şĭ verse focul dela inimă după plac, căcĭ în spaţiósa sală a magistratului nu se afla decât un popor curat numai din fete şi neveste, cu escepţiunea unui singur căpitan de poliţiă, îmbrăcat în uniformă, care se vedea printre ele ca măgarul printre oi.

Adunarea a fost deschisă de-o tînĕră fată, frumósă şi drăgălaşe, anume d-şóra Fickert, care-şĭ începù vorbirea într'un ton jalnic, melancolic, plângêndu-se asupra *încânirei* acelor inimĭ împietrite, carĭ rĕmân nesimţitóre la glasul care strigă: *daţĭ femeilor ce este al lor!* După acest început lin şi melancolic urmară bubuiturile şi detunăturile la adresa *tâlharilor*, carĭ răpesc drepturile şi libertatea femeilor. Nu este iertat femeilor a-se alipi la nicĭ una dintre partidele bărbaţilor, căcĭ tóte sunt încânite, „*ci noi însĕ-ne avem sĕ ne croim drumul, pe care sĕ ajungem la scop!*" — ḑise presidenta.

Sgomotóse aplause şi strigăte de „Hoch" însoţiră vorbirea presidentei, după care rênd pe rênd se insinuară la cuvênt, bagsémă tóte acele fete şi neveste, carĭ au avut când-va vre-o ciértă cu amanţii, orĭ bărbaţii lor. Vorbirile, se înţelege, nu prea se deosibeau unele de altele, căcĭ firul era acelaşĭ: înjurăturĭ la adresa bărbaţilor şi rĕsturnarea supremaţiei lor faţă de femei.

Mai rĕsboinic decât tóte însĕ a vorbit coconiţa *Maria Mussil*, care cu adevĕrată furiă a dat năvală asupra bărbaţilor, numind ruşinósă actuala stare, când faţă cu multele şi grelele sale datorinţe, femeia nu are nicĭ un drept. Indemnă pe ascultătóre la luptă hotărîtă şi energică pentru estinderea dreptului electoral şi asupra femeilor. S'au aflat şi vorbitóre, carĭ au pledat pentru socialism, propunênd alăturarea lor la partida social-democrată. Acéstă propunere însĕ a fost respinsă.

Sfârşitul a fost, că s'a adus un proiect de resoluţiune, în care s'au înşirat tóte plângerile femeilor, cerênd vindecarea lor dela viitorul primar al Vienei.

Se va vedé acum, décă Lueger, de cumva va fi el primar, se va învoi sĕ ridice la valóre — pantoful femeesc.

DIVERSE.

Frideric cel mare ca ḑiarist. Regele Frideric n'a fost numai un mare rĕsboinic şi filosof, ci şi ḑiarist. Astfel la anul 1767, ḑiua de 5 Martie, el scrise în ḑiare, că în Potsdam la 27 Februarie a fost un mare uragan. Scirea acésta a fost scrisă mai ales pentru aceea, că în Berlin se lăţise vestea despre un rĕsboiŭ, printre locuitorĭ. Regele vrênd sĕ abată atenţiunea publicului în altă parte, scrise despre o mulţime de fapte îngrozitóre, aşa că locuitorii din Berlin acum nu mai vorbeau, decât de acel uragan. In urmă, ce-i drept, se adeverì, că cine-va a născocit acea scire ḑiaristică numai din glumă, dér Regele totuşĭ îşĭ ajunse scopul, pentru-că acum, locuitorii, în loc sĕ vorbéscă de rĕsŭoiu, vorbeau toţĭ de uragan. In anul următor (1768), apărù într'o fóiă un articol scris tot de Regele, care pledà contra importului de cafea, pe care locuitorii speséză atâţia banĭ, făcênd, ca prin acésta ţéra sĕ piérdă fórte mult. Regele aflà mai bună caféua de sĕcară, ce se pregătesce la ei în ţéră, şi de aceea în articulul sĕu laudă pe acei locuitorĭ, carĭ consumă caféua acésta.

O poveste englesă. Tótă lumea scie, că din cele douĕ-spre-ḑece lunĭ ale anului, Februarie are cele mai puţine ḑile; dér nimenĭ nu'şĭ esplică în mod lămurit, afară de matematicĭ bine înţeles, de ce luna lui Februarie are 28 de ḑile şi din când în când câte 29. Insĕ locuitorii de pe ţĕrmurii ceţoşĭ ai Tamisiei au o frumósă poveste în acéstă privinţă, care pe cât e de veche pe atât e de puţin cunoscută. Iat'o:

Februarie era în tinereţa sa adecă pe la începutul lumei, un jucător de cărţĭ înflăcărat. Jocul pe care 'l juca şi care era la modă pe acea vreme era *panţarola* — care, după cum se întorc tóte lucrurile în lumea asta, a revenit şi aḑĭ din nou la ordinea ḑilei. Deşi perdea în totdéuna, el într'una juca cărţile. El de obiceiŭ juca până la cel din urmă ban ce avea în buzunar. Intr'o ḑi după-ce fusese pe trei sferturĭ ruinat, angajà o ultimă partidă cu cei doi contrarĭ obicĭnuiţĭ ai sĕi, carĭ erau de sigur vecinii sĕi Ianuarie şi Martie. Aceştia câştigară. Atuncĭ ne mai avênd banĭ cu ce sĕ jóce, sĕrmanul Februarie propuse următorul lucru: — Ia ascultaţĭ, amicii mei, eu am poftă sĕ mai fac o *panţarolă* şi fiind-că nu mai am banĭ, sĕ sciţĭ că décă mĕ veţĭ bate, vĕ dau câte o ḑi dela mine. — Bine, ne învoim, rĕspunseră Ianuarie şi Martie într'un glas. La începutul acestei partide norocul surîdea lui Februarie, dér pe la sfârşitul ei róta norocului se întórse spre Ianuarie şi Martie, care şĭ câştigară partida.

Iată pentru ce Ianuarie şi Martie au câte 31 de ḑile pe când Februarie n'are decât 28. Un lucru însĕ a uitat sĕ esplice povestea englezéscă: pentru-ce câte-odată la patru anĭ Februarie are 29 ḑile?

Glume. *Componistul*: Sĕptĕmâna trecută am fost gata cu „Marşul de nuntă".

Dama: „Şi la ce lucri acum?".

Componistul: La un „Cântec de légăn".

Dama (nĕcăjită): „Intre amêndouĕ totuşĭ s'ar fi cuvenit sĕ laşĭ, ca sĕ trécă un timp mai îndelungat.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 24 Februarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.15
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	102.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.50
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.—
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.50
Imprum. ung. cu premii	154.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	142.25
Renta de hârtie austr.	100 95
Renta de argint austr.	101.—
Renta de aur austr.	121.65
Losurĭ din 860	148.—
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	997.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	420.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	381.10
Napoleondorĭ.	9.57
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.95
London vista	120.70
Paris vista	47.80
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.40
Note italiene.	42.90

Cursul pieţei Braşov.

Din 25 Februarie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.52	Vênd.	9.55
Argint român.	Cump.	9.48	Vênd.	9.53
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.54	Vênd.	9.58
Galbenĭ	Cump.	5.62	Vênd.	5.67
Scris. fonc. Albina 5%		157.½	Vênd.	101.75
Ruble rusescĭ	Cump.	58.70	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.90	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.72	Vênd.	—.—

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.